

at klare enkelte Spørgsmaal, som ibetmindste for mig staae uklare. Naar jeg betragter Loven i dens store Almindelighed, saa er der i dens første Paragraph en Side, der i høi Grad tiltaler mig. Jeg troer nemlig, det er rigtigt, at man har medtaget en Jernbane gjen- nem Thyen, og at man kun er gaaet til Aalborg, thi jeg anseer en Aalborg-Frederikshavn Bane for en stor Chimaire i finantziel Henseende, og jeg troer derfor, at det er et Gode ved Loven, at disse to Punkter ere slaaede fast: at vi skulle, naar vi gaae ind paa Kængdebanen, medtage Thyen tillige og blive staaende ved Aalborg. Jeg troer, at det var ønskeligt, at man gik et Skridt videre; Sjælland er virkelig bleven noget stedmoderlig behandlet i de forskjellige For- slag. Den ærede sidste Taler sagde, at Sjælland er stedmoderlig behandlet. Jeg repræsenterer ogsaa Sjælland, og jeg ønsker Sjælland alle de Goder, som vore Finanzer kunne overkomme, men vistnok er det, at vi i de sidste Aar have anvendt adskillige 100,000 Rb. til Veiene der (Tscherning smiler). Jeg haaber, at den ærede Rigsdagsmand, som smiler ved hvad jeg siger, vil erkjende, at han har været med at votere meget betydelige Summer til Veiene i Sjælland; altsaa, naar der er Tale, om man paa Grund af, at vi spare ved Veiene, kunde bidrage til at fremme Jernbaner, saa er det billigt, at vi ogsaa tænke paa andre Dele af Landet, og jeg tænker da navnlig paa Nord- og Sydsjælland. Det, der der- imod synes mig at være mindre tiltrækkende ved Lovudkastet, det er: at man ikke forandrer, hvad den forrige Regjering har vedtaget, men man forandrer, hvad Rigsdagen har vedtaget; man maa vel lægge Mærke til, at det ikke blot er Regjeringen, men Rigsdagen, der har ved- taget den tidligere Lov, som her gik igjennem, og vel at mærke er det fra Folkethingets Side, at man har vedtaget Banen fra Skive til Struer; jeg taler ikke her denne Banes Sag i og for sig, men jeg anseer den som et affluttet Hele, og det vil ikke kunne benægtes, at det er Rigsdagen, der har sat denne Bane ind, og at det derfor er noget besynderligt at angribe den foregaaende Regjering i den Anledning. (Zahle: Der er steet nye Valg siden den Tid!) Ja, at kuldkaste en Lov, fordi der er foregaaet

Valg siden den Tid, er Noget, jeg ikke kan finde naturligt, men derom ere jo Anskuelseerne for- skjellige. Spørgsmaalet bliver jo nu: naar man skal gaae ind paa et Jernbanesystem, hvorledes man skal stille sig. Dette er for mig Hoved- sagen. Jeg har allerede ved Finantslovens første Behandling, da der var Tale om Jern- banen, tilladt mig at antyde, at jeg ansaae det for overordentlig farligt under vore nærværende finantzielle Forhold at gaae ind paa et Ga- rantisystem eller Obligationssystem. Jeg maa erklære mig vedblivende som en Modstander deraf, og jeg haaber, at de ærede Herrer ville høre med Velwillie paa mig, saa uenige vi end ellers maatte være. Det er en dybt indgri- bende Sag, som vil have meget vigtige Følger for vor fremtidige finantzielle Tilstand. Jeg seer for det Første ikke vore Finanzer i et særdeles gunstigt Lys, om end Tilstanden er taalelig. Det kan ikke nægtes, at Tilbage- gangen, naar vi tale om Monarchiet i det Hele, og Monarchiet virker jo paa Kongeriget, er temmelig stærk. Vore Told- og Domaine- intrader have i de senere Aar givet en betyde- lig mindre Indtægt end tidligere, og vi vide ikke, om dette Forhold vil forandres, om det end har rettet sig noget i det sidste Halvaar. Vi ere komne dertil, at Monarchiets Kasse- beholdning ikke er mere end det Normale. Vi ere komne dertil, at vi i det næste Biennium maae regne paa en større Toldindtægt, end det nu snart svundne Biennium sandsynligt vil give, for at Intraderne skulle kunne dække Udgifterne. Vor Tilstand overfor Udlandet er det natur- ligviis vanskeligt for os her at bedømme; vi have Hans Excellence Udenrigsministeren i vor Midte, der vistnok tiltroer sig at kjende de fremmede Regjeringers indre Tanker, om hvilke han saavel privat som offentlig har udtalt sig, og muligt vil han see vor Tilstand i et andet Lys end vi, der staae fjernere fra Skuepladsen. Jeg for mit Vedkommende troer nu, at Til- standen er betænkelig, overmaade betænkelig (Hør!), og jeg troer, at det under saadanne Forhold er en Sag, der alvorlig maa over- veies, om Kongeriget skal stifte en Statsgjæld paa 18 Millioner. Derfor man gaaer den Vej, som vi tidligere ere gaaede, at støtte pri- vate Foretagender, Amters Foretagender eller